

„Lenin élt,

Lenin él,

Lenin élni fog!”

A leninizmus győzelmes zászlaja alatt

Ma 30 éve gyászba borult az egész haladó emberiség: elhunyt Vlagyimir Iljics Lenin, a Szovjetunió Kommunista Pártjának megalapítója, a szocialista szovjet állam megteremtője, a világ dolgozóinak lángeszű vezetője, a munkásosztály zseniális teoretikusa.

Az évek múlása nem homályosíthatta el Lenin emlékét. Legyőzhetetlen eszméi, tanításai, amelyeket J. V. Sztálin fejlesztett tovább, élnek és élni fognak az idők végtelemségéig. Lenin halhatatlan tanításai megmutatják az egész emberiségnek az utat a napfényes, boldog jövő, — a kommunizmus felé.

„Az az ember volt, aki legelőbb tett az emberiségért” — így jellemezte Lenint Henry Barbusse, a halhatatlan francia író. Ez így is van. Vlagyimir Iljics Lenin egész élete és munkássága nagyszerű példája annak, hogyan kell önfeláldozóan szolgálni a népet. Lenin valóban önfeláldozóan szolgált a népet és törhetetlenül bizott a történelmet alakító tömegek szétzúzhatatlan erejében.

Lenin halála óta eltelt 30 év alatt a szovjet emberek a Szovjetunió Kommunista Pártja vezetésével diadalmas harcot vívtak a nagyszerű lenini eszmék, a mindent felülmúló tanítások megvalósításáért. A Szovjetunió Kommunista Pártját Lenin teremttette meg és edzette acélszilárdá. A kommunista párt ma sokkal erősebb, mint valaha. Erőssé és legyőzhetetlenné teszi tagjainak szilkszilárd egysége, a tömegekkel való szoros és megbonthatatlan kapcsolata, a dolgozó nép határtalan ragaszkodása a párt iránt.

Lenin dolgozta ki a forradalmi marxista párt megteremtésének tervét. A zseniális lenini terv győzelme megmutatta, hogy az orosz és a nemzetközi proletariátus Lenin személyében olyan vezetőt nyert, aki a marxizmus nagy teoretikusai, Marx és Engels tanításainak folytatója, a forradalom ragyogó stratégája. Lenin bebizonyította, hogy a marxizmus élő, teljes fejlődésben lévő tudomány. O volt az, aki felismerte és meghatározta a kapitalizmus fejlődésének új törvényeit, az imperializmus szakaszában. Lenin, aki Marx és Engels tanításait tovább fejlesztette, felfedezte a kapitalizmus egyenlőtlen fejlődésének törvényét az imperializmus szakaszában és tudományosan megalapozta azt a tétele, hogy a forradalom és a szocializmus győzelmeskedhetik kezdetben csak egy-néhány országban, vagy egyetlen országban is.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom világraszóló, történelmet formáló győzelme a proletárforradalom lenini elméletének diadalát jelentette.

A győzelmes forradalom után teljes nagyságban bontakozott ki Lenin államférfiúi génusza. Súlyos feladatok tornyosultak a fiatal szovjet állam előtt, de Lenin határtalanul bizott a tömegekben és éppen ezért nem rendítették meg a nehézségek, a sokszor áthatolhatatlannak tetsző akadályok. „Csak az győz és tartja meg a hatalmat, — mondotta Lenin, — aki hisz a népben, aki belemerül az eleven népi alkotás forrásába.”

A tömegek alkotó erejébe vetett törhetetlen bizalom, — ez a jellemző vonása Lenin egész munkásságának. Megértette a tömegek törekvéseit és a szocializmus építése felé irányította a szovjet nép alkotó erejét. Arra tanított, hogy a szocializmus építésének legfontosabb útja a szocialista iparosítás politikája. A kapitalizmusnál fejlettebb társadalmi rendszer megteremtése — tanította Lenin — elsősorban önálló nagyipar biztosítását követeli meg, vagyis a nehézipar és annak legfőbb ága, a gépgyártóipar fejlesztését. Lenin nevéhez fűződik a zseniális szövetkezési terv és az ország villamosítási terve, a GOELRO. A szövetkezési tervnek világtörténelmi jelentősége van, mert rávilágított, hogyan valósíthatja meg a dolgozó parasztság évszázados álmát. Megmutatta, hogyan térhet át a dolgozó parasztság a kis, felaprózott egyéni gazdaságokról a nagy, korszerű, gépesített, közös gazdaságokra.

A gigantikus lenini szövetkezési terv és a munkásosztály és a dolgozó parasztság közötti szövetségről szóló lenini tanítás, — amelyet J. V. Sztálin tovább fejlesztett, — felfegyverezte a Szovjetunió Kommunista Pártját a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének megerősítéséért, a kolhozrendszer történelmi jelentőségű győzelméért vívott harcban.

A Szovjetunió iparosítására és a mezőgazdaság szocialista átalakítására vonatkozó felbecsülhetetlen értékű lenini tanításokat a Szovjetunió Kommunista Pártja élő valósággá változtatta. Ezzel a Szovjetunió a szocializmus, a béke és demokrácia bevezetetlen fellegvárává vált. A kommunizmust diadalmasan építő szovjet nére

a világ minden részéről a legteljesebb bizalommal tekintenek az egyszerű emberek százmilliói.

Lenin nevéhez fűződik a béke és a népek közötti barátság politikája. A Lenin alapította szovjet állam fennállásának első napjától kezdve a béke és a népek közötti barátság következetes politikáját folytatja. A szovjet hatalom első rendelete a békéről szóló 1917 november 8-iki lenini dekrétum volt.

A két társadalmi rendszer — a kapitalizmus és a szocializmus — békés egymás mellett létezésének elvéből kiindulva, Lenin számtalanszor rámutatott, hogy milyen fontos és szükséges a tömegek cselekvő részvétele a békeharcban. A leninizmus eszméinek győzelme nyilvánul meg korunk

adott válaszában — és megvannak a kedvező lehetőségek a nemzetközi feszültség további enyhülésére 1954-ben. Lehetetlen, hogy a kormányok, de mindenekelőtt a nagyhatalmak kormányai ne hallgassanak a népek szavára és lehetetlen, hogy ne számoljanak a népek tartós békére irányuló törekvéseivel.

Ami a szovjet kormányt illeti, a szovjet kormány megteheti, megtesz és a jövőben is meg fog tenni mindent annak érdekében, hogy a népek békében éljenek, megnyihüljön a nemzetközi feszültség és egészséges kapcsolatok alakuljanak ki az államok közötti.

A leninizmus nagyszerű alkotó ereje nyilvánul meg azokban a sikerekben, amelyeket a Szovjetunió Kommunista Pártja vezetésével a szovjet emberek érnek el, akik tör-

A leninizmus mindent legyőző ereje fel-tartóztatlanul terjed és a világ minden dolgozó emberének megdobbanítja szívét, felkelti a szabadság vágyát. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom eszméi harcra lelkesítenek, felélesztik a szabadság lángját. A népek magasra emelik az elnyomó imperialisták elleni küzdelem lobogóját.

Több mint három évtizeddel ezelőtt Lenin zseniálisan látta, hogy a Szovjetunió nem marad sokáig egyedül. Az „Aurora” sorúze egész sor ország dolgozóit állítja osztozóba és ezek a népek követni fogják az oroszországi munkások, parasztok példáját.

A történelem, az előtűnik lepergett évek eseményei teljes mértékben igazolták a legnagyobb gondolkodó, a legzseniálisabb államférfi előrejelzését. A Nagy Honvádó Háborúban a szovjet hadsereg szétzúzta és megsemmisítette a fasizta német hadigépezetet. A szovjet nép hősi fiainak diadalmas harcai nyomán Lengyelország, Románia, Csehszlovákia, Magyarország, Bulgária és Albánia dolgozó felszabadultak a külföldi elnyomók igája alól. Ezeknek az országoknak népei megdöntötték az idegen érdekek szolgálatában álló kormányzatokat, bevezették a népi demokratikus rendszert és ma már a Szovjetunió testvéri segítségével a szocializmus építik. A Német Demokratikus Köztársaság fontos tényező a béke megvédéséért vívott harcban, amely megakadályozza az amerikai imperialisták aljas terveinek végrehajtását. A nagy kínai nép örökre lerázta magáról az idegen hódítók és a kumintang-klükk igáját. Kína kiszakadása a világ-imperializmus láncából a Nagy Októberi Szocialista Forradalom óta a legsúlyosabb csapást jelenti a kapitalizmus számára.

Az európai és ázsiai népi demokratikus országok, a Szovjetunió nagyszerű tapasztalatait felhasználva, a kommunista- és munkáspártok vezetésével, Lenin és Sztálin tanításaival felvértezve, sikeresen harcolnak a szocializmus építéséért.

Hazánkban a Román Munkáspárt vezetésével a szocializmus, a béke útján halad dolgozó népünk. Pártunk minden tevékenységében Lenin alkotó eszméit után igazodunk, amelyeket Lenin harcos társa, nagy művének folytatója, J. V. Sztálin fejlesztett tovább.

Az államosítás óta eltelt öt év alatt dolgozó népünk három és félszeresére emelte az ipari termelés színvonalát. A lenini szövetkezési terv, a szovjet kolhozparasztok boldog élete megvilágítja mezőgazdaságunk szocialista átalakításának nagy művét.

A Román Népköztársaságban a mezőgazdaság szocialista átalakításának folyamata a kielezett osztálytárs jogyében történik. Pártunk itt is a lenini tanítást használja fel: támaszkodik a szegényparasztságra, köss tartós szövetséget a középparasztsággal és egy pillanatra se szüntesd be a harcot a kulákság ellen. A mezőgazdaság szocialista átalakítása terén hatalmas eredményeket értünk el. Bizonyítja ezt az a tény, hogy közel négyezer kollektív gazdaság és mezőgazdasági társulás alakult hazánkban, amelyekbe több mint 280.000 család tömődött.

A szocialista iparosítás és a mezőgazdaság terén elért sikerekre támaszkodva, pártunk Központi Vezetősége 1953. augusztus 19—20-iki bővített plenáris ülésén kidolgozta a városi és falusi dolgozók életszínvonalának emelésére irányuló széleskörű gazdasági intézkedések programját.

A Központi Vezetőség bővített plenáris ülése elhatározta, hogy 1955-ig a tömegfogyasztási cikkek gyártó ipar részére megkettőzik a befektetéseket. A párt és a kormány intézkedéseinek eredményeképpen 1954-ben az élelmiszeriparban 40 százalékkal növekedt a hus, hal és étolaj termelése 1953-hoz viszonyítva. Ezéven textiliparunk körülbelül kétszázötven millió méter gyapjot szőtt, 30 millió méter gyapjuszőttet, 17 millió méter selyemszőttet állított elő.

Egész sor intézkedést léptetett életbe a párt és a kormány a mezőgazdaság és az állattenyésztés fejlesztéséért, hogy a dolgozók élelmiszer- és könnyűipari nyersanyag-ellátását biztosítsa. Az augusztusi plenáris ülés elhatározta, valamint az ezt követő párt- és kormányhatározatok alapján rohamosan tovább növekszik dolgozó népünk életszínvonal, amely eddig is jelentős emelkedést mutatott fel. Például, ha az 1938-as évi életszínvonalat 100 százaléknak vesszük, akkor 1953-ban egy munkásos család kenyérfogyasztása 120, olajfogyasztása 204, cukorfogyasztása 148 százalékkal volt.

Harci zászlót jelentenek számunkra Lenin nagyszerű tanításai, világotátfogó eszméi, amelyeket a nagy Sztálin fejlesztett tovább.

A világ dolgozóit, közöttük szabad, független hazánk boldog életet építő dolgozóit is, mélyen elhatározott és soha el nem múló hitával gondolnak a nagy Leninre, akinek halhatatlan tanításai vezetnek bennünket a szocializmus építéséért vívott diadalmas harc útján.

békeközműködésében, amikor száz és százmillió egyszerű ember nemcsak óhajítja a békét, hanem a történelemben először, szervezett harccal is érte.

Lenin volt az első, aki meghatározta az imperializmus történelmi helyét és megvilágította az imperializmus ellentmondásait. Rámutatott, hogy ez nemcsak monopolista kapitalizmus, hanem egyszersmind előddi, vagy rothadó, haladó kapitalizmus is. Senki sem leplezte le olyan kiméletlenül és annyira világosan az amerikai imperializmus lényegét, igazi arcát, mint Lenin.

A dolgozó emberiség a történelmi tényekből, a Szovjetunió következetes béképolitikájából meggyőződhetett arról, hogy a szovjet állam fennállásának első percétől kezdve harcolt a háború ellen, küzdött és küzd a békéért, az összes vitás nemzetközi kérdések békés megoldásáért. A Szovjetunió ma is határozottan követi a népek közötti béke és barátság politikáját. A Szovjetunió következetesen harcol a német kérdés rendezéséért. A szovjet küldöttség állásfoglal az ENSZ-ben az atom és hidrogénfegyverek, valamint az összes tömegpusztító fegyverek megsemmisítéséért, a fegyverzet csökkentéséért. Ezek olyan tények, amelyek világosan megmutatják az egész békére vágyó emberiségnek: a Szovjetunió minden erejével azért harcol, hogy a béke diadalmas kordjára a háború sötét erői felelt. A Szovjetunió kitartóan harcol azért, hogy tovább erősödjék a béke és demokrácia tábor, elmélyüljön a barátság a nagy kínai néppel, a népi demokratikus országok népeivel, a kapitalista és függő országok békeszerető millióival.

„Minden nép tartós békére vágyik — mondta Malenkov elvtárs Kingsbury Smithnek

heleltlenül haladnak előre a kommunizmus nagyszerű művének építése útján.

A szocialista iparosítás alapelméletét Lenin fejtette le és ezt Sztálin tovább fejlesztette. E téren a Szovjetunióban óriási sikereket ért el. Ma a Szovjetunió hatalmas és műszaki szempontból rendkívül fejlett nehéziparral rendelkezik. A szovjet ipar 1924—1925-höz viszonyítva jelenleg 21-szer több acélt, 19-szer több szénét, 45-ször több villamos energiát termel. Gyors ütemben fejlődik a gépgyártó ipar és a vegyipar, amelynek legfőbb ágát a szovjet hatalom éveiben teremttették meg. A könnyűipar is nagymértékben fejlődött a Szovjetunióban és a további fejlődése előtt hatalmas távlatok nyíltak meg. Az élelmiszer termelése 1955-ben 84 százalékkal nagyobb lesz, mint 1950-ben, az ipari tömegfogyasztási cikkek termelése pedig 50 százalékkal növekszik majd a következő három évben.

Nagyszerű sikereket ért el a szovjet mezőgazdaság. Az elért eredmények a napnál világosabban mutatják a szovjet kolhozparasztság sikereit, valamint azt, hogy mennyire helyes volt az út, amelyet Lenin jelölt meg több, mint 30 évvel ezelőtt.

A szocialista ipar és a mezőgazdaság sikerei alapján a Szovjetunió Kommunista Pártja kilátó és fardíhatatlan harcot folytat a szovjet nép életszínvonalának gyors emeléséért. A Szovjetunió Kommunista Pártjának és a Szovjetunió minisztertanácsának határozatai a mezőgazdaság fejlesztéséről és a közszükségleti iparcikkek termelésének fokozásáról világossá teszik az egész emberiség előtt, hogy a Szovjetunió népei a Lenin által megállapított uton, biztosan haladnak a kommunizmus felé. De megmutatják azt is, hogy a szovjet emberek békés építő, alkotó munkát folytatnak és cöjük a béke megvédése.

V. I. Lenin a költészetben

Lenin hatalmas egyéniségében egyégy forrt a lángoló forradalmár és az alkotó marxista gondolkodó. A kommunista párt alapítójának és vezetőjének, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom szervezőjének és irányítójának, az első szocialista állam megteremtőjének diadalmas élete, harca, fáradhatatlan munkássága a művészet és az irodalom legjobbjait ihlette halhatatlan művek alkotására. Lenin nagy neve örökké él a dolgozó milliók hálójában, forrón szerető szívében. Vlagyimir Majakovszkij „... korunkunk legjobb és legteljesebb költője” — ahogy J. V. Sztálin nevezte — így írt arról a nagy-nagy, mindent betöltő szeretetről, amelyet a tömegek éreznek Lenin iránt:

„... a munkások
Lenint mind ismerik,
fenyőágnaként elébe szívet hintenek.
Előük jár győzelmet jósolt nekik —
és ime: a proletár az ura mindennek.
Itt minden paraszt Lenin nevét
szívébe írta
forróbban, mintha imádkozna.

Lenin korszaka, az imperializmus és a proletárforradalom kora azt a feladatot tűzte az orosz szociáldemokrácia elé, hogy új típusú harcos pártot teremtsen, amely képes a proletariátust rohamra vezetni a cárizmus és a burzsoázia ellen. Ezt a nagyszerű feladatot vállalták a bolsevikok, élen Leninnel. Vlagyimir Iljics Lenin korszakalkotó műveiben pártján zsenialitással alapozta meg a proletariátus pártjának eszméit, szervezeti és ideológiai alkatát.

„A párt millió új közös keze,
amely mint egyetlen ököl, úgy eszt.

A párt: milliók egymás mellett,
szorosan összeérő vállak.
A pártal házakat égis emelnek,
kik egymást segítve, segítséget találnak.”
Ilyen párt Lenin pártja!
„A párt: a munkásoktól gerince.”
Ez pedig olyan gerinc, amely soha, senki előtt meg nem hajlik, amelyet lehetetlen kerekbe törni, szétfeszíteni.
„A párt: a mi ügyünk halhatatlansága.
A párt az egyetlen, melyben sosem csalódol.”

Hogyan is csalódhatna benne, hiszen a párt, Lenin pártja, korunk értelmének, becsületének és lelkiismeretének megtestesülése.

„Osztály-agy,
osztály-ügy,
osztály-erő,
osztály-dicsőség:
ez a párt.”

„A pártot és Lenint mint ikerpárt
történelem-anyánk egyformán kedveli” —
írja a költő.

Lenin hatalmas alakja a több évtizedes osztályösszezapások hevében kovacsoltott egyégy a leghaladóbb osztály harci eszközével — a párttal. A nagy vezető, távol hazájától és Szibéria hórengerei közepette, egyaránt éjt-nappalá tett a nagy cél érdekében. Mily megkapóan jellemzi Lenin életének ezt az időszakát Sztjepán Scipacsov szovjet költő. Tombol a hóihar a távoli Szibériában Suszenszkoje falu felett, s az egyik kunyhóban Lenin dolgozik.

„Arnyékokat ingat gyertya gyöngye lángja,
Viharzik a viaskók fölött a hó, —
De hol Lenin most sorsunkat munkálja, —
E ház körül forog a földgolyó.”
Féltre jár, a szeppe kint fehérlik.
Ő egyre ír, jövőnkét rója itt.
Kint hóihar, kint századunk örvénylik.
Szemében két új század: huszadik.
Már látja ő, erők hol lappang rejtve,
Új életünk, mely forrásból fakad.
Bélik során friss még a tinta nedve
S örököknek élők máris a szavak.”

A forradalom fia-átjára-nak szavai valóban tettekké élednek. Elérkeznek a Nagy Forradalom magasztos pillanatai. Lenin harcoss társával, a nagy Sztálinnal, ott halad a győzelmes fergeleg élén. De szóljon a költő arról a világot rengető diadalmas éjszakáról:

„En tudom, hogy ő mindent tudva tud,
hogyan meghallja ezer mérföldön át:
a front jajsavát, a letipott fát,
a Putyilov- és Nobel-művek akeratát.
Hatalmas fejében száz tartomány világított,
nyüzögött vagy másfél millió ember,
egy éjszaka megmérte az egész világot,
s reggel: „Mindenkire!”
Frontkatonák, Halgassátok!
kikre vér rakott pecsétet!

Százfajta rabok, százféle rabságok!
Ur-megtiporta, kavargó cselédek!

Minden hatalmat a szovjetek kezében
A parasztnak földet!
A népeknek — békét!
Es kenyeret az éhezőknek!
Nagy volt, mint forradalmár és nagy volt,
mint ember. Ha reá gondolunk, meglevenedik előtünk, mint ahogy Majakovszkij leírta:

Egészen olyan, mint én, te, ő —
csak talán a szeménél
gondolataitól sürűbb a redő,
és ajka a mienknél
gunyosabb kemény él.”

Ilyen volt Lenin és ilyen marad emlékeztünkben az idők végtelenjéig. Mi, a Román Népköztársaság szabad fiait halatellen, őszinte, szívvel fakadó szeretettel gondolunk reá, a nagy tanítóra és vezetőre. Drága ő nekünk, mert — amint a költő mondja — „miki is, nekünk is ugyanaz drága: ez pedig nem más, mint a közös cél, amely felé az ő útmutatása nyomán haladunk.”

Hazánk költői is lelkiük legjavát öntötték azokba a költeményekbe, amelyekben Lenint emléklük meg. Az új világ — amelyet ma építünk — táru fel előttünk, amikor Victor Tulbure költeményét olvassuk:

„Lenin: zászlónk, dalunk és kenyerünk.
Lenin: holnap új csucs felé megyünk.”
Márki Zoltán így önti szavakba dolgozó népiünk Lenin iránti szeretetét:
„Elsz, élsz, élsz! Mert millió kemény férfit
kovacsolt egy táborba a neved,
nőket, kik az új világot remélik —
s neveddel születnek a gyermekek.”

Lenint és halhatatlan harcostársát: J. V. Sztálint olyan igazi, hatalmas, mindent átfogó barátság fűzte össze, amely a forradalom két nagy vezérének egymáshoz való kölcsönös viszonyára jellemző.

„S megérti mind, ki arra megy:
Lenin és Sztálin szíve egy!”
Ezt írja Lenin és Sztálin nagy barátságáról Dzsambul Dzsabajev kazah költő.
A valóra vált lenini tanítás, a testet öltött eszme mindennél maradandóbb műként hirdeti:

„Lenin élt,
Lenin él,
Lenin élni fog.”

„Vlagyimir Iljics Lenin”

— Január 21-én mutatja be

a „Dózsa György” filmszínház —

Harmanc évvel ezelőtt, 1924. január 21-én, Lenin halálának napján a Kommunista (bolsevik) Párt Központi Bizottságának felhívása ezekkel a felejthetetlen emlékü szavakkal fordult a dolgozókhoz: „Mindaz, ami a proletariátusban nagyszerű és hősiesség, az élnék értelmesség, az ingathatatlanság, kemény, minden legyőző vasakarát, a rabság és az elnyomás szent, halálos gyűlölete, a forradalmi szenvedély, amely hegyeket mozdít ki helyükből, a néptömegek alkotó erejébe vetett halataltalan hit, a hatalmas szervezői lángész — csodálatos megtestesülést nyert Leninben, akinek neve az új világ szimbólumává vált Nyugattól Keletig, Északtól Délig...”

A film első része megéleventi Lenin szülővárosát, Szimbirszt, a múlt század hetvenes éveiben. Megismerjük a családi házat, a család tagjait. Szentanui vagyunk a szerencsétlenségnek, amely 1879-ben az Uljanov családra szakad. Lenin testvére, Alekszandr Uljanov részt vesz a cári ellen elkövetett merényletben. Halálra ítélik. Testvéreinek tragikus sorsa nagy mértékben befolyásolja Lenin életét is. A cári terror, az elnyomás ellenére Lenin a nép legjobbjának, a forradalmárok táborához csatlakozik. Ezen az úton Lenin első lépésének helyességét a történelem igazolta. „Miért lázadnak, nem látja a maga előtt meredő falat!” — kérdezi tőle a rendőr, aki a fegyházba kíséri. — „Fal, de rothadt. Lök meg és összeomlik” — feleli Lenin.

Lenin Péterváron, a nagy orosz ipari városban kezdi meg tevékenységét, amely a munkástömegek forradalmi mozgósítására, a szocializmusnak a munkás mozgalmakkal történő összekapcsolására irányul.

A film elénk tárja azokat a dokumentumokat, amelyek megéleventik Leninnek Suszenszkoje szibériai faluba történő deportálását. Rendkívül értékesek azok a dokumentumok, amelyek visszaülkőzik Lenin fáradhatatlan tevékenységét, hogy megteremtse a forradalmi munkáspártot és annak ideológiai és szervezői központját, az első marxista-leninista újságot, az „Iszkrát”.

Az 1905-ös forradalom alapjában megrengte a cári impériumot. Történelmi értékű dokumentumok mutatják be Lenin és Sztálin kapcsolatát, közös harcukat a forradalmi munkáspárt megerősítéséért. A következő filmkockák megéleventik Lenin párisi emigrációját, a történelmi jelentőségű prágai konferenciát, amelyen 1912-ben lefektették az új típusú munkáspárt alapjait.

1914-ben kitör az első világháború, amelynek ragadozó jellegét Lenin kegyetlenül leleplezte. Lenin ugyanakkor kimutatta, hogy a szocializmus győzhet előbb néhány, vagy akár egy országban s ezzel világosan megjelölte a dolgozók forradalmi mozgalmának látvonalát.

Akkori filmhíradókból vett részletek szemléltetik képét nyújtják az 1917-ben lezajlott forradalmi munkásmegmozdulásoknak, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom dicsőséges és hősiesség napjainak.

Lenin eszméi ragyogják be a népjólét felvirágzásának útját

Írta: I. CHISINEVSKI,

a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének titkára

A leninizmus eszméi, amelyeket első ízben a Szovjetunióban valósítottak meg, hatalmas anyagi erővé váltak. Ez az erő harcra szervezi és mozgósítja a világ dolgozóit a társadalom átalakításáért.

A Szovjetunióknak a kommunista párt vezetésével elért sikerei a népgazdaság és kultúra fejlesztésében, a lakosság életszínvonalának emelésében, lelkesítő példaként állnak az európai és ázsiai népi demokratikus országok néptömegei előtt.

A népi demokratikus országokban a mindent legyőző marx-lenini tanításoktól vezérelt kommunista és munkáspártok sikerrel harcolnak a szocializmus építéséért. Egvedül a szocializmus tudja biztosítani a társadalom minden tagjának magas életszínvonalát növekvő szükségleteik maximális kielégítését, szabad és sokoldalú fejlődésüket. A kommunista és munkáspártok legfőbb törvénye s egyben a nép iránti hűségük kifejezője a népjólét állandó emeléséről való gondoskodás.

1.

A marxizmus-leninizmus arra tanít, hogy a kapitalizmusban megoldhatatlan ellentmondás van a termelés és a fogyasztás között. Ez az ellentmondás abból fakad, hogy míg a termelés fejlődik, a fogyasztás nem tart lépést ezzel a fejlődéssel, mert a tőkés termelés célja nem a társadalom szükségleteinek kielégítése, hanem a kapitalisták egyre nagyobb profitjának biztosítása. A fogyasztás csupán

olyan mértékben érdekli a tőkést, amennyiben az profitot biztosít számára. A tőkés termelés fejlődése a lakosság korlátozott vásárlóerejéhez ütközik, s ez időnként visszatérő túltermelési válságokhoz, a munkanélküliség növekedéséhez vezet.

Az imperializmus korszakában a tőkés hajsza a maximális profit után, fokozza a tömegek abszolút és relatív elszegényedését s ez még jobban kielezi a megoldhatatlan ellentmondást a termelés növekedése és a néptömegek csökkenő fogyasztása között. Az európai tőkésországok többségében még a hivatalos statisztika által szükségesnek megállapított létminimum sincs biztosítva. A fegyverkezési hajsza elviselhetetlen terheket ró a dolgozók vállaira s reálbéruk állandó csökkenéséhez vezet. Az USA-ban a reálbér ma sokkal alacsonyabb, mint a háború előtt, Franciaországban és Olaszországban pedig a félére csökkent. Az imperialista rablás éhínségre és elszármúlásra kárhoztatja a függő és gyarmati országok embereinek fiz- és tizmillióit.

Lenin kimutatta, hogy az imperializmus korszakában a végtelenségig kiéleződik ez a kibékíthetetlen ellentmondás a termelés és a fogyasztás között és azt csak proletár, szocialista forradalommal lehet megoldani.

A tőkésrendszer védelmezői, mint például Malthus és követői, az új malthusianisták, megkísérelték és megkísérelnek bizonygatni, hogy a tömegek növekvő nyomorának, fogyasztásuk csökkenésének oka nem a ki-számányolás és a kapitalisták hajsza a

maximális profit után, hanem a lakosság szaporodása. Ezzel takargatják, leplezik, hogy a kapitalizmus nem képes kielégíteni az összes anyagi javakat előállító néptömegek elemi szükségleteit sem. A kapitalizmus e lakjai példátlan cinizmussal s brutalitással azt javasolják, hogy a fogyasztás kérdését a földkerekség lakossága egy részének megsemmisítésével oldják meg, vad irtóháborúk segítségével.

A történelmi tények mindenben megcáfolják az újmalthusianisták „elméleteit”, amelyeket széles körben terjesztenek ma az USA-ban, Angliában és más tőkésországokban. Hiszen a Szovjetunióban az életszínvonal állandó emelkedését egyáltalán nem akadályozza az ország lakosságának igen nagy, természetes szaporodása. Nem a lakosság növekedése, hanem a tőkés termelési mód áll a társadalmi haladás és az emberiség boldogulásának útjában.

A marxizmus-leninizmus bebizonyította, hogy csak a kapitalizmus forradalmi uton való felszámolása, a termelőeszközöknek a dolgozók kezébe való juttatása és a termelés szocialista megszervezése biztosíthatja a nép jólétének állandó és sokoldalú emelkedését.

A termelőeszközök társadalmi tulajdonbavételével és az együttműködésen és kölcsönös segélynyújtáson alapuló szocialista termelési viszonyok megszilárdulásával egyidejűleg szabadabbá válik az út a szocializmus alapvető gazdasági törvényének érvényesülése előtt. A szocializmusban a termelés célja az egész társadalom állandó növekvő anyagi és kulturális szükségletei maximális kielégítésének biztosítása, a szocialista termelés szakadályon növelése és tökéletesítése útján, a legmagasabb technika alapján. Itt a tömegek szükségleteinek kielégítése, az egyes országok termelőerőinek és egész népgazdaságának fejlettségi színvonalával összehangoltan a legnagyobb arányokban valósl meg.

A tőkés társadalomban a nemzeti jövedelem legnagyobb részét a ki-számányoló osztályok sajátítják el, a tömegek pedig egyre jobban tönkremennek és elszegényednek. Ezzel szemben a szocialista társadalomban az egész nemzeti jövedelem a dolgozók és azt a dolgozók érdekeinek megfelelően osztják el. A termelés szüntelen emelkedése biztosítja a nemzeti jövedelem, mind a fogyasztási, mind az akkumulációs alap szüntelen növekedését. Ennek eredményeként a szocializmusban a termelőerők növekedése közvetlenül előmozdítja a dolgozók anyagi és kulturális életszínvonalának emelkedését. Évszázadokon át idegeneknek végzett munka, a ki-számányolóknak javára folytatott kényszer-munka után először nyílik lehetőség arra, hogy a munkás sajátmagának dolgozzék, még hozzá úgy dolgozzék, hogy a modern technika és kultúra minden vívmányára támaszkodhatik — mondotta Lenin.

Ezen az alapon érhető el a munkának a kapitalizmusbelinél sokkal nagyobb termelékenység, amely egyre több fogyasztási cikket biztosít az egész társadalomnak; ez az alapja a lelkes munkának, a tömeges szocialista versenynek és az újítómozgalomnak. A munka termelékenysége — mondotta Lenin — végeredményben az új társadalmi rendszer győzelmének legfontosabb, legjelentősebb tényezője.

II.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom után a történelem első ízben a Szovjetunió Kommunista Pártja elé állította gyakorlatilag azt a nagyszerű feladatot, hogy szocialista alapon szervezze meg a termelést és konkrét módon oldja meg azt a kibékíthetetlen ellentétet, amely a kapitalizmus feltételei közepette a termelés és a fogyasztás között fennáll. A kommunista párt, a nagy Lenin tudományosan megalkotott programot dolgozott ki arra vonatkozólag, hogy a gazdasági szempontból elmaradt, az imperialista háborúban, a polgárháborúban és az intervenció hábo-

*) Megjelent a „Tartós békéért, népi demokráciáért” 3. (217.) számában.

Lenin műveinek tanulmányozása értékes segítség a néptanácsok munkájában

Ma harminc éve halt meg a Szovjetunió Kommunista Pártja megalapítója és vezetője, a szocialista szovjet állam megalapítója, az egész világ dolgozóinak tanítója és vezére, a zseniális gondolkodó és forradalmár: Vlagyimir Iljics Lenin.

A lenini eszmék ma is megvilágítják a munkások harcainak és győzelmeinek útját. Ezek az eszmék, amelyeket J. V. Sztálin fejlesztett tovább, ma is élnek és diadalmaskodnak. Ezek lelkesítenek valamennyiünket az új életért, a szocializmusért vívott harcunkban.

A nagy Lenin művei közül igen nagy jelentőségű „A Szovjet-hatalom soronlevő feladatai” című munkája. Történelmi jelentősége éppen abban áll, hogy konkrét módon rámutat a proletariátus feladataira a burzsoázia szétzúzása és a hatalomtól való elűzése, valamint a munkások hatalomra jutása időszakában. Ebben a művében Lenin rámutat a dolgozó tömegek szocialista nevelésének, a termelési folyamat módszeres és tudományos megszervezésének, a proletárdiktatúra megerősítésének, valamint a szovjetek, mint a szovjet állam alapja, fejlesztésének nagy szükségességére.

Lenin „A Szovjet-hatalom soronlevő feladatai” című műve különös fontosságot jelent minden néptanácsi aktivista számára és így számunkra is. Lenin különösen kiemeli a munkástömegeknek a köztevékenység ellátásában való részvételének fontosságát. Az államapparátus és a dolgozó tömegek legszorosabb kapcsolata biztosítja a bürokratizmus elleni harc sikerét, az alulról történő ellenőrzés végrehajtását. Így válnak a néptanácsok a legerősebb és a legszélesebb tömegszervezetek. Így oldhatják meg — a párt vezetésével — a dolgozók életével kapcsolatos legfontosabb kérdéseket.

Hazánkban a néptanácsok — az államhatalom helyi szervei — tevékenységükben állandóan felhasználják a szovjetek nagyszerű tapasztalatait. Az elmúlt évi december 20-iki néptanácsi képviselőválasztás után, az újonnan választott aradtartományi néptanács napokban lezajlott első ülésén az egész sor intézkedést hozott a hiányosságok felszámolása, a dolgozók anyagi és kulturális színvonalának emelése, a párt Központi Vezetősége 1953 augusztus 19—20-iki bővített plenáris ülésén kijelölt feladatok gyakorlatba ültetése érdekében.

Ma éppen a tömegkapcsolatok állandó kiszélesítése és folytonos erősítése a legfőbb törvénye a néptanács tevékenységének. Ezt a kapcsolatot az ülésszakok előkészítésén és megszervezésén, az állandó és állampolgári bizottságok lelkes tevékenységén, a nöbizottságok aktív bevonásán, a néptanácsi képviselők jól megszervezett gyűlésein, a dolgozók kéréseinek, észrevételeinek és javaslatainak gyors elintézésén keresztül kell minél jobban kifejleszteni.

A közvetlen és szoros kapcsolat a tömegekkel, — ahogy a nagy Lenin tanítja — lehetővé teszi, hogy ne csak a vezetők vegyenek közvetlenül részt a néptanács tevékenységében, hanem a dolgozók széles tömegei is. Ez emeli magas színvonalra a néptanácsok munkáját.

„A polgári parlamenteket — írja Lenin „A Szovjet-hatalom soronlevő feladatai” című művében — a szegénység sohasem tekintti „saját” intézményeinek, még a világ legdemokratikusabb kapitalista köztársaságának parlamentjét sem. A Szovjetek ellenben a munkás- és paraszttömegek „saját” intézményei, nem pedig idegen intézmények”. A továbbiakban így folytatja: „Mi sem volna ostobább dolog, mint ha a Szovjeteket holmi megcsontosodott és elzárkózott intézményekké akarnák átváltoztatni”.

Hogy minél több és egyre jelentősebb sikereket érjünk el a szocializmus építésénél vívott harc során, állandó küzdelmet kell folytatnunk a bürokratizmus teljes felszámolásáért. Lenin „A Szovjet-hatalom soronlevő feladatai” című művében rámutat arra, hogyan akadályozza meg a bürokratizmus a dolgozók kéréseinek gyors megoldását. A bürokratizmus elleni harc egyik legerősebb fegyvere az alulról jövő ellenőrzés. A bürokratizmus kinövésének elleni harc sikerét — tanítja a nagy Lenin — éppen az biztosítja, hogy a Szovjetek szilárd kapcsolatban vannak a dolgozókkal. Ezt kell nekünk is követnünk. Az alulról jövő ellenőrzés formáit most különösen nagy buzgalommal kell tovább fejlesztenünk. Ezzel erősítjük népi demokratikus államunkat, ezzel követjük pártunk útmutatását.

Ma, amikor a nagy Lenin halálának 30. évfordulójáról emlékezünk meg, kötelezettségvállalásomat azzal fejezem ki, hogy még többet sajátítok el Lenin műveiből, mert tudom, hogy ez értékes segítséget jelent mindazoknak, akik következetesen és állandóan harcolnak a békétábor aktív tényezője: népi demokratikus államunk szüntelen megerősítéséért.

Balázs Károly,
az aradtartományi néptanács végrehajtó
bizottságának alelnöke

ruban tönkretett Oroszországot nagy szocialista hatalommá változtassák át. Ez a program előírta az ország szocialista iparosítását, a népgazdaság villamosítását, a mezőgazdaság szocialista újjáépítését, a kultúrforradalom megvalósítását. E program szerint a nehézipar, főként a gépipar megerősítése és fejlesztése volt az iparosítás alappillére, amelyre támaszkodva előre lehet lendíteni a mezőgazdaságot és a népi fogyasztási javakat termelő ipart. A villamosítást Lenin olyan hajtóerőnek tekintette, amelynek segítségével az ország egész gazdaságát, beleértve a mezőgazdaságot is, fokozatosan új technikai alapra, a korszerű nagyüzemi termelés technikai alapjára lehet helyezni.

A mezőgazdaság szocialista újjáépítését az a körülmény tette szükségessé, hogy a paraszti kistermelés képtelen kielégíteni a város és a falu növekvő szükségleteit, valamint az a tény, hogy a szocializmust nem lehetett felépíteni a mezőgazdaság szocialista átalakítása nélkül. Lenin rámutat arra, hogy a szocializmus felépítésének egyetlen útja a falvakban az, hogy a kis- és középtermelőket fokozatosan termelőszövetkezetekbe egyesüljenek.

Lenin felhívta a figyelmet arra, hogy a mezőgazdaság szocialista átalakítása a munkásoktól és a dolgozó parasztságtól szövetségének szüntelen erősítése alapján kell, hogy végbe menjen, s hogy ebben a szövetségben a vezető szerep a munkásoktól kell.

Lenin ugyanakkor arra is rámutatott, hogy a néptömegek életszínvonalának azonnali emelése szempontjából sürgős feladat a dolgozó parasztságot egyéni gazdaságainak támogatása a mezőgazdaság fellendítése érdekében. „Jelenleg azok az intézkedések a leghalaszthatatlanabbak — írja Lenin „A terményadóról” című művében, — melyekkel a parasztság termelőerőit azonnal emelhetjük. Csakis ezen az úton érhetjük el a munkásság helyzetének javulását és a munkásság és parasztság szövetségének

megszilárdulását, a proletárdiktatúra megszilárdulását.”

Lenin a kis- és középtulajdonosok népes osztálya fennállásának körülményei között az adás-vétel általi cserét tartotta a várossal való gazdasági kapcsolatokat, a parasztságot számára egyedül elfogadható formájának. Ugyanakkor a kereskedelmet olyan formában kellett fejleszteni, hogy a Szovjetunió akkori gazdaságában hozzájáruljon a szocialista szektor vezető szerepének megerősítéséhez és hadállásainak térhódításához. A kereskedelem helyes irányú fejlesztése esetén a szabályozó szerep az állam kezében marad. Lenin arra tanít, hogy a proletár államhatalom képes kezében tartani a kereskedelmet, bizonyos irányt és korlátokat szabni neki. Így tehát a lenini felfogás szerint a munkásoktól és a dolgozó parasztságtól szövetségének gazdasági alapja a város és falu közötti árucserre.

Lenin a termelésre és árucserére vonatkozó minden problémában nagy fontosságot tulajdonított annak, hogy tanulmányozzák a széles néptömegek igényeit, hogy kifejlesszék a helyi kezdeményezést és a dolgozók személyes érdekességét. Lenin mind a szovjetek, mind a szövetkezeti és társadalmi, stb. szervezetek szocialista versenyét illetően központi célkitűzésnek tekintette a helyi erőforrások kihasználását a dolgozók szükségleteinek kielégítése érdekében, a harcot a bürokrácia, a rutin, a tömegek szükségletei iránti nemtörődömség ellen.

Központi Bizottsága vezetésével, élén J. V. Sztálinnal, V. I. Lenin művének nagy folytatójával, a Szovjetunió Kommunista Pártja szétzúzta a leninizmus nyílt és titkos ellenségeit, sikeresen megvédte és valóra váltotta a szocializmus építésének lenini tervét. A szocializmus győzelme a Szovjetunióban, a szovjet állami és társadalmi rendszer megerősödése, gyökeresen megváltoztatta a szovjet-nép anyagi helyzetét, megerősítette a dolgozók bőséges és kultu-

Lenin, az új típusú párt megalapítója

Harminc éve, hogy Lenin szíve megszűnt dobogni és csodálatos agya megszűnt gondolkodni. Leninnek, — a haladó emberiség nagy tanítójának — emléke örökké él a világ valamennyi dolgozóinak szívében. Neve elválaszthatatlanul összeforrott az orosz proletariátus forradalmának győzelmével, amely lehetőséget nyújtott egész sor volt tőkés állam — köztük hazánk — dolgozóinak is, hogy megdöntse a burzsoáziát és kezébe vegye a hatalmat.

Lenin a munkásoktól új típusú pártjának megalapítója. Zseniális előrelátása, a proletárforradalom megérésében és győzelmében vett hite, egybeforrottsága a munkásoktól érdekeivel, törhetetlen harci készsége voltak korszakalkoló tevékenységének mozgató rugói.

Lenin tudta, hogy csakis egy, a tudományos szocializmus elméletével felfegyverzett új típusú párt — a munkásoktól élcsapata — vezetheti győzelemre az elítélt forradalmat. Csakis egy ilyen szervezett, egységes és fegyverezett párt biztosíthatja a munkásoktól hatalmának kivívását és megtartását.

Lenin volt az, aki egyesítette a forradalmi elméletet a munkásmozgalommal. Lenin világosan látta, hogy a párt a munkásoktól bizalmat nem egyszerre szerzi meg, hanem a tömegek közötti huzamos munkájával, helyes politikájával, azzal, hogy a tömegeket saját tapasztalataik révén győzi meg politikája helyességéről, hogy biztosítani tudja a munkásoktól támogatását, magával tudja ragadni a dolgozók tömegeit.

Lenin a körje tömörülő bolsevikokkal együtt az 1905-ös, majd a februári és az ezt követő Nagy Októberi Szocialista Forradalom tüzeiben sem feledkezett meg éberen harcolni a párt tisztaságáért. Így edzette meg a különféle oportunista irányzatok következetes szétzúzásával a Szovjetunió Kommunista Pártját, amely az orosz népet nemcsak a forradalom győzelméhez vezette, hanem a szocializmus felépítéséig, a fasizmuson aratott ragyogó győzelem után, tovább vezeti a kommunizmus megerősítésének diadalmas útján.

A párt tisztaságának, egységének és vezetőszerének lenini tanításai vezérik a román munkásoktól élcsapat pártjának, a Román Munkáspártnak tevékenységét is hazánkban. Pártunk éberen figyel a tömegek szavát, tanítja a tömegeket és tanul tőlük. Tevékenységével mindenkor a dolgozó tömegek érdekeit szolgálja, politikája mindenkor a dolgozó tömegek politikája, amelyet éppen a munkásoktól és a vele szoros szövetségben haladó dolgozó parasztság tántoríthatatlan bizalma szilárdít meg.

Pártunk Központi Vezetősége 1953 augusztus 19—20-iki bővített plenáris ülésének határozatait és az ezekből fakadó politikai, gazdasági és kulturális-társadalmi intézkedések egész sora igazolja a párt politikájának helyességét, a párt marxista-lenini irányvonalának alapvonásait.

Lenin tevékenysége, harca az új típusú párt megalakításáért, nagy tanulság valamennyiünk számára. En magam is, mint az „OCL Alimentara” párttörténeti tanulmányok propagandistája, tudatában vagyok annak, hogy pártunk nagy súlyt helyez a párttagok és a pártönkivüli dolgozók ideológiai és politikai nevelésére. Sohasem vesztetem szem elől Lenin tanításait a párttól, mert a párt népi demokratikus államunknak, dolgozó népünknek vezető ereje. Eppen ezért propagandista munkámnak egyik legfontosabb törekvése: a dolgozóknak a párt körül való tömörítése és kommunista nevelése. A párt sorainak egysége döntő előfeltétele annak, hogy a jelenlegi időszakban előttünk álló nagy feladatokat maradéktalanul teljesíthessük.

Megtanultam — és arra oktatom a tanulókör hallgatóit is, — hogy a párt ereje szerveztségében, tisztaságában, egységében, fegyelmében rejlik és abban, hogy tevékenységével mindenkor a dolgozók érdekeit szolgálja. Mint propagandista, szakadatlanul harcolok a dolgozók ideológiai színvonalának állandó emeléséért, éberen öröködöm az elméleti kérdések ideológiai tisztaságának biztosításáért és igyekszem mindenkor összekötni az elméletet a gyakorlattal, a mindennapi élettel, az előttünk álló konkrét feladatokkal.

Lenin halálának 30. évfordulóján mély megilletődéssel, hálával és emléke iránti szeretettel gondolok az emberiség történelmének e kimagasló alakjára, aki zseniális tudásával a nemzetközi proletariátus nagy tanítójává, vezérévé lett és egész életén keresztül annak szolgálatában állott. Kegyeletiinket, hálánkat és emléke iránti szeretetünket úgy róhatjuk le legméltóbban, ha beállunk a lenini eszmék katonái köré és megtanulunk bánni azokkal az éles fegyverekkel, amelyekkel ő ajándékozta meg a világ dolgozóit: az ő tanáival.

Palásti József,
az „Alimentara” tanulókörének
propagandistája.

rát életének feltételeit. Noha a Nagy Honvédő Háborúban a Szovjetunió népgazdasága hatalmas károkat szenvedett, a munkások és tisztviselők reáljövedelme 1951-ben 57 százalékkal, a kolhoztagoké pedig mintegy 60 százalékkal emelkedett 1940-hez viszonyítva. A Szovjetunió munkásainak és tisztviselőinek jelenlegi reálbére többszörösen meghaladja a reálbérek forradalom előtti színvonalát.

A Szovjetunió Kommunista Pártja XIX. kongresszusának történelmi határozatait valóra váltó szovjet nép kellesen dolgozik a Szovjetunió fejlesztésének ötödik ötéves tervén, amely fontos lépést jelent a szovjet társadalom számára a szocializmusból a kommunizmusba való átmenet útján. A Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának és a Szovjetunió kormányának az utóbbi időben hozott határozatait a mezőgazdasági termelés szüntelen emelésére, a könnyűipar és az élelmiszeripar, valamint a szovjet kereskedelem fejlesztésére azt a célt szolgálják, hogy a következő 2—3 évben biztosítsák a lakosság számára szükséges népi fogyasztási termékek bőségét. A népi fogyasztási javak termelésének ezt a gyors növelését a nehéziparnak az előző években végrehajtott hatalmas fejlődése tette lehetővé.

Amint arra G. M. Malenkov elvtárs, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke, a Szovjetunió Legfelsőbb Szovjetje V. ülésén elhangzott beszédében rámutatott: a szovjet népgazdaság óriási lehetőségei, a szovjet munkások, kolhozparasztságot és értelmiségiek erőteljes tevékenysége és kezdeményzőkészsége biztosítja a nagy feladatok rövid idő alatti valóra váltását.

III.

A szocializmus szovjetunióbeli építésének lenini terve és a szovjet államnak e terv megvalósításában szerzett dicsőséges tapasztalata a legbiztosabb iránytű a népi demokratikus országok kommunista és munkáspártjai számára az előttük álló feladatok megvalósításában.

A lenini útmutatásokat követő román nép a Román Munkáspárt vezetésével olyan sikereket ért el, amelyekre méltán lehet büsz-

ke. Ezek a sikerek elképzelhetetlenek lettek volna a bennünket állandó és sokoldalú támogatásban részesítő Szovjetunióval való szoros barátság és együttműködés nélkül.

Románia ipari termelésének 1953. évi volumene 2,5-szörösen túlhaladta az 1938. évi és 3,5-szörösen az 1948. évi. Emelkedett a román nép anyagi és kulturális élet-színvonala. Ha az 1938-as év színvonalát 100-nak vesszük, egy munkáscsalád kenyérfogyasztása Romániában 1953-ban 120-ra, ételolaj fogyasztása 264-re, cukorfogyasztása 148-ra növekedett. Ezekből a számokból azonban csak hiányos fogalmat alkothatunk a munkásoktól életfeltételeinek megjavításáról, mert a munkásoktól fizetett pihenőszabadságban, üdülési- és társadalombiztosításban, ingyenes orvosi kezelésben, széleskörű munkavédelemben, stb. részesül. Megnövekedett a parasztság önfogyasztása is. Így például 1953-ban a buza- és rozsfogyasztás kb. 50 százalékkal növekedett 1938-hoz viszonyítva. 1953-ban a falvakban 3-szor több gyapjú-szövőtárat és konfekciót, 50 százalékkal több gyapot-szövőtárat és konfekciót, háromszor több lábbelit, stb. adtak el mint 1949-ben. Az állami kereskedelem és a szövetkezetek útján a városi és falusi lakosságnak eladott árumennyiség értéke 2,3-szorosára növekedett az 1949-es évhez viszonyítva. 1953-ban a lakosság társadalmi-kulturális szükségleteire fordított kiadások 1948-hoz viszonyítva a nyolcszorosukra növekedtek.

Országunkban örökre felszámoltuk a munkanélküliséget: a dolgozók bizakodással tekintenek a holnap elé!

Országunknak a szocializmus felé való haladásában felmerülő összes kérdésekre a Román Munkáspárt megtalálta a választ a marxizmus-leninizmus tanításainak kimeríthetetlen kincsestárában, a Szovjetunió Kommunista Pártjának hatalmas tapasztalataiban.

A Román Munkáspárt Központi Vezetőségének 1953 augusztusában tartott bővített plenáris ülése, Gheorghiu-Dej elvtársnak, a Központi Vezetőség főtitkárnak a beszámolója alapján átfogó határozatot hozott:

(Folytatása a 4-ik oldalon.)

Megemlékezések V. I. Lenin halálának 30. évfordulója alkalmából

PEKING. (Agerpres.) Az „Uj Kina” jelel:

A kínai nép nagy előkészületeket tett Lenin halálának 30. éves évfordulójára. A gyász napjaiban Kína számos városában tartottak gyűléseket, amelyeken Lenin életéről és életművéről szóló előadásokat olvastak fel. Az előadók Leninről, mint korunk legnagyobb emberéről, a dolgozó

emberek szabadságáért és boldogságáért vívott harc lánglélekű vezérének emlékeztek meg. Peking központi könyvtárának épületében január 21-én fotomontázs kiállítás nyílt meg, amely Lenin életének különböző szakaszát szemlélteti.

★

PRAGA. (Agerpres.) A „Cseteka” jelel: A csehszlovák újságírók prágai klubja-

ban „Lenin és a sajtó” címmel kiállítás nyílt meg Vlagyimir Iljics Lenin halálának 30. éves évfordulója alkalmából.

A kiállítás anyaga bemutatja Vlagyimir Iljics Lenin forradalmi működését, a leninista „Iszkra”-nál kifejtett tevékenységét és V. I. Lenin publicisztikai működését az 1905–1911-iki időszakban. A kiállítás szemlélteti V. I. Lenin szerepét a bolsevista sajtó megalapításában.

A szovjet kormány jegyzéke az osztrák kormányhoz

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ közli:

Az osztrák kormány január 5-én jegyzéket juttatott el a Szovjetunió ausztriai nagykövetségének. E jegyzékben az osztrák kormány azzal a kéréssel fordult a szovjet kormányhoz, hogy a négy hatalom külügyminiszterének külsőben álló berlini értekezletén vizsgálják meg az osztrák kérdést, hogy ezt a legrövidebb időn belül megoldhassák. Az osztrák kormány hasonló jegyzéket küldött Franciaország, Anglia és az USA kormányainak.

A Szovjetunió külügyminisztériuma január 10-án eljuttatta válaszigazgató Ausztria moszkvai nagykövetségének. A szovjet kormány válaszában rámutat, hogy a szovjet kormány mindenkor az osztrák kérdés mielőbbi rendezése mellett foglalt állást a

négy hatalom által elfogadott határozatoknak megfelelően és úgy véli, hogy a szabad és független Ausztria haladéktalan helyreállítása szükséges az európai béke megszüntetése érdekében és az osztrák nép nemzeti jogainak biztosítására.

A jegyzék a továbbiakban rámutat arra, hogy a Szovjetunió akaratától független körülmények folytán az osztrák államszerződés kérdése mindezekig megoldatlan maradt. Ez a helyzet nagy mértékben azaz magyarozható, hogy az USA, Anglia és Franciaország kormányai az osztrák kormány támogatásával ragaszkodtak olyan javaslatokhoz, amelyek ellenlétben álltak a négy hatalom által vállalt kötelezettségekkel, beleértve az osztrák államszerződés

tervezetét is, amelyre nézve már előzőleg nagy vonalakban megegyeztek.

A szovjet jegyzék befejezésül rámutat arra, hogy figyelembe véve az osztrák kormány óhaját, a szovjet kormány szükségnek tartja kijelenteni, hajlandó minden tőle telhetőt megtenni az osztrák kérdés végleges rendezésére és megfelelő tárgyalások kezdeményezésére. Magától értetődik, hogy e kérdés, valamint az osztrák kormány részvételével az osztrák államszerződésre vonatkozó tárgyalások sikeres megoldása nagy mértékben attól függ, hogy az említett tárgyalásokon résztvevő valamennyi fél valóban e kérdés megoldására törekedjék, annak a feladatnak megfelelően, hogy helyreállítsák a szabad és független Ausztriát az európai béke megszüntetése érdekében.

Rokonszenw-megnyilvánulások a guatemalai nép harca iránt

GUATEMALA CITY. (Agerpres.) — Latin Amerika különböző országaiban újabb rokonszenvtüntetések zajlottak le Guatemala népének az idegen bovatkozás elleni harca mellett. Kölszáz mexikói értelmiség: közigazdász, tanár, újságíró, szakszervezeti vezető felhívást intézett a mexikói néphez, hogy támogassák Guatemala harcait és leplezzék le az Egyesült Államok árnyékosdásait. Megalakult a „Guatemala Barátainak Társasága”, amelynek elnöke Pedro de Alba szenátor, tagjai pedig az ország politikai és kulturális életének kimagasló személyiségei.

Havannában az ifjúsági szervezetek képviselőiből álló küldöttség felkereste Guatemala havannai követét és együttérzését fejezte ki a guatemalai nép szuverenitása megvédéséért vívott harcával. Az ifjúsági küldöttség bejelentette, hogy a közeljövőben megalakul „Guatemala Barátainak Bizottsága”

Nyugat-Németország dolgozói Németország egyesítéséért

BERLIN. (Agerpres.) — Nyugat-Németország területén, Nyugat-Berlinben éppen úgy mint Bajorországban, vagy Szászország városaiban, a nyugatnémet dolgozók reménykedéssel tekintenek a négyhatalmi értekezlet elé.

Berlin amerikai övezete ifjúságának küldöttsége tiltakozó levelet nyújtott át Nyugat-Berlin főbiztosainak. A levélben tiltakoznak a bonni kormány remilitarizáló intézkedései ellen és reményüket fejezik ki a négyhatalmi értekezlet sikerében.

Nyugat-Berlin munkanélküliei levelet nyújtottak át a négy megszálló hatalom

képviselőjének: „Nyugat-Berlin háromszáz-ezer munkanélkülie, akiket súlyosan érint Berlin és Németország felosztása, érdeklődéssel és reménységgel tekint a négyhatalmi értekezlet elé” — hangoztatja a levél.

Nyugat-Berlin számos vállalatában és üzemében meggyűléseket tartottak a négyhatalmi értekezlettel kapcsolatban. A „Zeiss”, az „Ikon”, „Mix és Gonet”, „Signalwerke” és más üzemek dolgozói hangsúlyozták, hogy az egész német népek támogatnia kell a berlini értekezletet, ahol Németország egységének kérdéseit tárgyalják.

Stockholmi munkások tiltakozása a katonai kiadások felemelése ellen

STOCKHOLM. (Agerpres.) — A TASZSZ jelel:

Az 1954–55. évi költségvetési terv, amelyet nemrég terjesztettek a képviselőház elé, a katonai kiadások jelentékeny növelését és újabb adóemelést irányoz elő. A svéd dolgozók tiltakoznak a közzetett adó tervbevett felemelése ellen. Különösen a fegyverkezési költségek csökkentéséért és az előirányzott

alapok társadalmi célra való felhasználásáért szállnak síkra.

Az „Aftonbladen” és „Ny Dag” című lapok jelentései szerint a stockholmi élelmiszeripari dolgozók szakszervezetének gyűlésén résztvevők követelték a fegyverkezési költségek leszállítását. A viskafors munkások egyhangú tiltakozó határozatot intéztek a szociáldemokrata párt vezetéséhez az adó felemelése ellen.

(Folytatás a 3-ik oldalról.)

„A párt feladatairól a népgazdaság fejlesztéséért és a dolgozók anyagi és kulturális színvonalának állandó emeléséért”, amelyben megállapította, hogy a tömegek élet-színvonalának növekedési üteme mégis megmaradt a népgazdaság általános fejlődésének. A népgazdaság további fejlődésének és a dolgozók anyagi és kulturális színvonalának emelése érdekében a plenáris ülés számos intézkedést hozott a mezőgazdaság, a könnyű- és élelmiszeripar fejlődésében észlelt elmaradás felszámolásáért. A plenáris ülés határozatait az 1953–55-ös évekre előirányozták az ötéves tervben eredetileg előirányzott beruházások mintegy megkétszerezését a könnyű- és élelmiszeriparban. Ezek a beruházások nagy mértékben növelik a népi fogyasztási javakat előállító ipar termelőképességét. A beruházási terv kiégéséig már az elmúlt év negyedik évtizedében megkezdődött.

A lenini utmutatásokat követő pártunk állandó harcra szólítja a munkásokat, mérnököket és technikusokat a termelés növeléséért, a munka termelékenységének emeléséért, a termelvények önköltségének csökkentéséért és minőségük javításáért, rámutatva, hogy ez az előfeltétele a néptömegek anyagi jólété növekedésének. A termelés emelését nem csupán a beruházások növelésére, hanem a vállalatok belső erőforrásainak feltárására és felhasználására, a szigorú takarékosági rendszer bevezetésére irányuló állandó és kitartó harcra is kell alapoznunk.

A nép életszínvonalának emelése szükséges teszi a mezőgazdasági termelés fokozását előmozdító konkrét intézkedések alkalmazását. A plenáris ülés elhatározta, hogy az eddiginél nagyobb segítséget kell nyújtani az önkéntesség elve alapján alakított 4000 kollektív gazdaságnak és mezőgazdasági társulásnak, gazdasági-szervezeti megszilárdításuk és erőteljes szocialista gazdaságokká való átalakításuk érdekében. Hosszulejárta hitelek folyósítása, anyagok

és felszerelések kiutalása, válogatott vetőmagvak, fajták és műtrágya biztosítása, a GTA-k által nyújtott hozzáértő agrotechnikai és zootechnikai állami támogatás — mind-mind azt a célt szolgálják, hogy a kollektív gazdaságok és a föld közös megművelésére alakult mezőgazdasági társulások a dolgozó parasztság vonzási központjává váljanak, amelyek a szocializmus útjára irányítják a dolgozó parasztságot. Az utóbbi időben mintegy 40.000 kérvény érkezett a dolgozó parasztságtól, amelyben kifejezik óhajukat, hogy új kollektív gazdaságokat és mezőgazdasági társulásokat akarnak alakítani. Ez is azt bizonyítja, hogy mind több és több dolgozó paraszt győződik meg: a pártunk a mezőgazdasági szocialista átalakításra irányuló politikája az egyetlen helyes politika, ez is azt bizonyítja, hogy a dolgozó parasztságot meggyőződik a föld közös művelésének előnyeiről és az önkéntesség elve alapján kollektív gazdaságokba tömörülnek.

A kapitalizmusból a szocializmusba való átmenet szakaszában — lenniti Lenin — „ne követelmény a lelkesedésre építsünk, hanem a nagy forradalom szülte lelkesedés segítségével a személyes érdekre, a személyes érdekekre, a gazdasági megfontolásokra...”

A munkájuk eredményében való személyes érdekesség elve még nagyobb jelentőséget nyer akkor, amikor a dolgozó parasztságot egyéni gazdaságairól van szó, amelyek az árutermelés és az árucserre alapján állnak és amelyek még hosszú ideig a mezőgazdasági árutermékek nagy részét fogják adni az országnak.

Az a fokozott segítség, amelyben az állam ezeket a gazdaságokat részesíti, arra kívánja ösztönözni a dolgozó parasztságot, hogy teljes mértékben hasznáuk ki gazdaságaik összes lehetőségeit a mezőgazdasági termelés fokozására. Ennek az elvnek a valóra váltásában igen nagy jelentőségű a Román Munkáspárt Központi Vezetősége és a kormány határozata az állatokra és állati termékekre vonatkozó felvásárlási rendszer megújításáról, valamint a Nagy Nem-

zetgyűlés által nemrég elfogadott törvény az állattenyésztés fejlesztéséről az 1954–1955. években, a kollektív és az egyéni gazdaságok adóinak és illetékeinek csökkentése, valamint a hus- és tejgyűjtés rendszerének megújítására vonatkozó határozatok.

A párt és a néphatalom központi feladatának tekintik az állami és szövetkezeti kereskedelem sokoldalú fejlesztését, a magánkereskedelem felhasználását a lakosság ellátásának megújítására, továbbá a városi és falusi dolgozók mind nagyobb mennyiségű és jobb minőségű áruval való ellátását. A parasztságnak ipari cikkekre van szüksége és ezeket a szocialista ipartól kapja, a munkásosztálynak, a városi lakosságnak viszont mezőgazdasági termékekre van szüksége, amelyeket a parasztságtól kap. A szocializmus győzelmes felépítése nem képzelhető el a kereskedelemnek, mint a város és falu közötti kapcsolatok legfőbb gazdasági formájának a sokoldalú fejlesztése nélkül. „A kereskedelem — írja Lenin — az a „láncszem” az események történelmi láncában, amelyet nekünk, a proletár államhatalomnak, nekünk, a vezető kommunista pártunk „minden erőnkkel meg kell ragadnunk”. Ha ezt a láncszemet most keleti erővel „megragadjuk”, a legközelebbi jövőben az egész láncot biztosan a kezünkbe kerítjük. Mäskülönben az egész láncot nem fogjuk tudni kezünkbe keríteni, a szocialista társadalmi és gazdasági viszonyok alapját nem fogjuk tudni megteremteni”

A plenáris ülés felszólította az összes párt- és állami szerveket, fordítsák a legnagyobb figyelmet a tömegek kívánalmaira és szükségleteire, küzdjék a teljes határozottsággal a dolgozók szükségleteivel és javaslataival szemben megnyilvánuló bármilyen bürokratikus, nemtörődöm vagy lebecsülő magatartást.

A Központi Vezetőség augusztusi plenáris ülése által kijelölt feladatok valóra váltásában pártunkat a nagy Lenin utmutatása vezérli, amely szerint a néphatalom alapja és legfőbb elve a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetsége, s amely leszö-

Fokozódik az antimilitarista mozgalom Franciaországban

PARIS. (Agerpres.) A német militarizmus ujjaéledéséhez vezető bonni és párisi militarista szerződéseket elleni harc Franciaországban egyre inkább tömegméréteket ölt. A l'Humanité adatokat közölt arról, hogy a francia parlamenti képviselők és egész sor francia város tanácsa növekvő ellenállást tanúsít e szerződésekkel szemben. A lap azt írja, hogy Szajna megyében a köztársasági tanács husz tagja közül 14, továbbá 57 parlamenti képviselő közül 39 és 80 polgármester közül 40 állást foglalt az „európai hadsereg” ellen.

Mozik műsora

„DOZSA GYÖRGY” mozi: Január 21-én: „V. I. Lenin”. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: Január 25-ig: Utközvet békében (magyar film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„HERBAK JANOS” mozi: Január 24-ig: A 15 éves kapitány. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: Január 24-ig: Pecsirtadal. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„UJ IDOK” mozi: Január 22-ig: 1. A Tbilisi Dinamo futball csapat mérkőzése a Román Népköztársaságban. 2. A moszkvai kereskedelmi hálózat állandó fejlődése. 3. A preri éneke. 4. A legjobb sibajnokok versenyei. 5. A 7. számú szovjet sport.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikolaka): Január 22-ig: Hajnal a heza felett. Előadások: hétköznap: este 7 órakor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órakor.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): Január 22-ig: A hétfejű sárkány. Előadások: hétköznap: este 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7 órakor.

(Valamennyi moziban kéri a közönség pontos megjelenését, mert a helyeket csak így tudják biztosítani).

—O—

AZ ARADI ALLAMI SZÍNHÁZ MOSORAI: Csütörtökön, január 21-én, este 8 órakor: Szakadás.

—O—

BABSZÍNHÁZ: Minden vasárnap délután 4 órakor magyarnyelvű előadás: Hánsel és Gretel.

gezi, hogy a munkásosztály csak a parasztság legszélesebb tömegeivel együtt építheti fel a szocializmust.

A dolgozók melegevéddel fogadták az augusztusi plenáris ülés határozatait. Népműk szilárd meggyőződése, hogy mindezen intézkedések alkalmazása biztosítani fogja a következő 2–3 évben a lakosság életmű-szerellésének és a könnyűipar nyersanyag-ellátásának érezhető javulását, hozzájárul a város és a falu közötti árucserre fokozásához, a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének további megszilárdulásához.

A pártunk plenáris ülésén hozott határozatok sikeres teljesítésének biztos záloga hős munkásosztályunknak — az állam és az egész nép vezető erejének — öntudata és felelősségérzete, az a bizalom, amellyel a dolgozó parasztság köveit szövetségéért és megbízható vezetőjé, a munkásosztály, az, hogy a dolgozó parasztság egyre tevékenyebben veszi ki részét a szocializmus építésének munkájából, az a lelkesedés, amellyel a haladó értelmiség előmozdítja a haza megerősítésének és felvirágoztatásának ügyét.

A népi demokratikus országokban a tömegekkel szorosan egybeforrott kommunista és munkáspártok, Lenin útján haladva és a Szovjetunió Kommunista Pártjának dicső tapasztalatait követve harcolnak a dolgozók jólétének állandó emeléséért, a szocializmus teljes győzelméért, a békéért és a népek közötti baráti együttműködésért. Bizunk a teljes győzelemben, mert a kizsákmányoló osztályok igája alól felszabadult népi demokratikus országok dolgozói, a kommunista és munkáspártok vezetésével, a minként legyőző marxi-lenini tudomány bevilágította uton haladnak, mert az új élet felépítésében nap mint nap támogatja őket nagy barátjuk — a Szovjetunió, — amely a nagy Lenint adta az emberiségnek.